

at Finansudvalget vil advare Regeringen imod at stille ny Krav til disse Kommuner, altsaa saa indtrængende, som det formaar, anbefaler, at man yder alle med Anlæg og med Anskaffelse af Dampfærgerne forbundne Udgifter. Den daværende Indenrigsminister, til hvem Andragendet blev henvist, den nuværende Amtmand i Vejle, Bardenfleth, udtalte Sp. 3157—58: „Jeg er fuldstændig enig med Finansudvalget i, at denne Sag fortjener en meget alvorlig Overvejelse og har meget stor Betydning for den paagældende Landsdel.“ Endvidere siger han: „Det er mit Haab, at der fra Regeringens Side paa Finansloven for 1900—1901 vil kunne foreligge Forslag om Tilskud til Oprettelse af en saadan Dampfærgeforbindelse mellem Løgstør og Aggersund.“ Altsaa, saavel Udvalget som Ministeren tager med samme Velvillie paa Sagen, som de gjorde i Samlingen 1895—96. Og ikke nok dermed, men den daværende Minister stiller endog saa i Udsigt, at vi paa næste Aars Finanslov kunne vente en Bevilling til Sagens Gennemførelse. Sommeren gik, man hørte ikke noget til Ministeriet. Ja, undskyld, jeg glemte at omtale, at Andragendet efter denne Behandling enstemmig blev henvist til Indenrigsministeren, der saa fik Sagen til Overvejelse, men man hørte ikke noget fra Ministeriet angaaende denne Sag.

Saa havde man ganske vist ventet, at naar vi kom sammen om Efteraaret, skulde der findes en Bevilling til Sagens Gennemførelse paa det da forelagte Forslag til Finanslov. Vi Repræsentanter for den Egn søgte derfor ogsaa efter en Bevilling dertil paa Finansloven, men der fandtes ingen. Ved Finanslovens første Behandling rettede derfor det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) en Forespørgsel derom til den daværende og for Resten ogsaa nuværende Indenrigsminister, hvem Sagen den Gang sorterede under. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa den Udtalelse, som Indenrigsministeren var kommen med under Andragendets Behandling i 1898—99 og spurgte om Grundene til, at der ikke fandtes et Forslag. Herpaa svarede den højtærede Indenrigsminister — Tidenden Sp. 638—39: „Hvad angaar Spørgsmaalet om en Damp-

færge Aggersund—Løgstør er det givet, at der foreligger en Henstilling til Regeringen om at imødekomme et Andragende og en Udtalelse fra den forrige Minister om, at denne Dampfærgeforbindelse skulde der blive stillet Forslag om, og naar jeg har overbevist mig om, at de Forhandlinger, som nødvendigvis maa føres til Ende med forskellige Autoriteter og Amtsraad deroppe, virkelig ere førte til Ende, hvad jeg ikke er ganske sikker paa, skal jeg i Overensstemmelse med, hvad der er foregaaet tidligere her paa Rigsdagen, forelægge et Forslag om denne Dampfærgeforbindelse.“ Det er en saa klar og utvetydig Udtalelse, vi der fik fra den højtærede Indenrigsminister i Fjor ved Finanslovens første Behandling, saa man skulde absolut vente, at vi vilde se et Forslag om Gennemførelsen af denne Dampfærgeforbindelse i Aar, da vi kom sammen. Det er imidlertid ikke sket. Der fandtes intet Forslag, og en Ting til: der findes heller ikke noget Svar fra den højtærede Minister paa det Andragende, som blev henvist til Ministeriet i Samlingen 1898—99. Det er nu ca. 2 Aar siden det Andragende blev henvist til Ministeriet, og endnu er der ikke modtaget noget Svar fra Ministeriet. Ministeriet har for ca. 1 Aar siden lovet saa bestemt, som man kan vente, at et Løfte kan gives, at der skulde komme et Forslag til en Bevilling paa Finansloven i Aar. Det er heller ikke sket.

Det synes mig derfor fuldt berettiget, naar vi fire, der repræsenterer den Egn, som er interesseret i dette Anlæg, stille et Forslag her, at vi da gøre det i Haab — ja, ikke alene i Haab om, men i Forvisning om, at denne Sag fremdeles nyder samme Velvillie saavel hos Tinget som hos Ministeriet, og i det sikre Haab, at det maa lykkes os at faa denne Sag gennemført. Sagen er af saa overordentlig stor Betydning for Egnen, og derfor har den ogsaa været villig til at bære de med Driftsunderskuddet forbundne Udgifter, og den har Interesse for Staten, idet den jo, som den daværende Minister for offentlige Arbejder udtalte, er en Fortsættelse af Hobro—Løgstør-Banen og som saadan maa tilføre denne Bane Trafik. Altsaa baade Staten og Egnen ere i Virkeligheden inter-